

fra en anden Side vel i alt Fald kunne gjøres gjældende. — Naar det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at man i §. 10, 2det Stykke havde sat Noget ind, som egentlig hørte hjemme i Lyndelovgivningens og ikke i denne Lov, saa er det ogsaa kun det samme, som jeg allerede tidligere har haft den Ære at udtale i Landsstinget. Jeg maa altsaa for saa vidt give det ærede Medlem Ret. Paa den anden Side kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, som jeg iøvrigt ogsaa har fremsjort i Landsstinget, at i og for sig synes Bestemmelsen mig at være ganske hensigtsmæssig, saa bortset derafra, at den maaske ikke naturlig har sin Plads i denne Lov, forekommer det mig ikke, at den kan misbilliges. Det forekommer mig nemlig, at den Forretning at gjøre Paategninger om Tilgang og Afgang fra et Sogn i Lynders Skudsmaalsbøger, er en Forretning, der har grumme lidt at gjøre med Sognepræstens Stilling. Fra først af har dette, at man har henlagt denne Forretning til Sognepræsten, vistnok tildels havt sin Grund i, at man gav disse Skudsmaalspaategninger en noget anden Karakter, end de efterhaanden have faaet. Man kan ogsaa finde, at undertiden gjøre de Herrer Præster i deres Paategninger i Skudsmaalsbøgerne Bemærkninger om Et og Andet, om de Paagjældendes mer eller mindre gode Opførsel i Sognet, om de have været sluttige Kirkegængere o. s. fr.; men efterhaanden har det tabt sig, og jeg tør forudsætte, at man er enig om, at det er ikke det, som man mener skal være Hensigten med disse Paategninger i Skudsmaalsbøgerne. Men naar man altsaa forsaavidt er kommet bort fra den Karakter, som disse Paategninger i ældre Tid have havt, tror jeg, at det ikke kan negtes, som jeg tillod mig at udtale, at det i og for sig er naturlig at henvise disse Paategninger til en Politimand end til Sognepræsten. Om man vil overlade det til Sognekogden eller, som den ærede Raler antvode, til Formanden i Sogneraadet, er et andet Spørgsmaal. Jeg kan imidlertid ikke tro Andet, end at det vil falde Formanden i Sogneraadet noget generende, naar man vil behyrde ham med alle disse Skudsmaalspaategninger. Hvorvidt det er i sin Orden, at man henlægger dem til en underordnet Politimand, som Sognekogden er, forsaavidt som man maatte mene, at Sognekogderne maaske hensigtsmæssigst maatte forsvinde som Politimand, er tvivlsomt; men jeg skal dog dertil sige, at det i alt Fald er tidsnok at træffe Bestemmelse om en anden Politimands Overtagelse af dette Hverv, naar man faar en anden Politimand. For Liden har man ikke nogen anden paa Landet, men jeg er det ærede Medlem meget taknemmelig for den Anvisning, han allerede nu gav paa, at man skulde gaa frem i Retning af at forbedre vort Land-Politi. Jeg talter det ærede Medlem for denne Udtalelse, og jeg skal i sin Tid maaske finde Leilighed til at minde derom. Naar man imidlertid saaledes giver Anvisning paa Ud-

villingen og Forbedringen af Landpolitiet, tør jeg dog ikke skjule, at det jo er Noget, som vil medføre endel Bekostning; navnlig tror jeg nok, at de fremtidige Landpoliti-Betjente, eller Gensdarmere eller hvad man vil kalde dem, ville komme til at koste endel mere end Sognekogderne. Sognekogderne ere overordentlig billige Politibetjente, og den Betaling, de faae, er virkelig meget ringe i Forhold til det Arbejde, der udføres af dem. Naar der siges, at det er nok for hvad de udrette, vil jeg bemærke, at der er en overordentlig stor Forskjel mellem de forskjellige Egne i Landet. Der er mange Steder, hvor Sognekogderne udrette lidt, men der er ogsaa Sognekogder, som ere fortjenstlige og hæderlige Mand, som udføre Meget for den usle Betaling, de faae. Det ærede Medlem udtalte sig endvidere imod Bestemmelsen i §. 13. Jeg vil meget indstændig bede ærede Medlemmer ikke at sætte Dem fast i nogen bestemt Mening mod denne Paragraf; thi jeg forsikrer ærede Medlemmer om, at det er en Paragraf, som er af overordentlig stor Betydning. Jeg veed ikke af, at den Myndighed, der hævdes i denne Paragraf, i en lang Arrække nogensinde er bragt til Anvendelse, ligesom de Herrer kunne være overbeviste om, at det er en Bestemmelse, som ikke let vil blive bragt til Anvendelse hverken af den nuværende Justitsminister eller af hans Efterfølger; men paa den anden Side er det af ikke ringe politisk og diplomatisk Betydning, at man har en saadan Bestemmelse. Det, som jo fornemlig skulde være Gøvinsten ved en saadan Bestemmelse, er ikke dette, at man kan udvise politiske Slygtninge, som det ærede Medlem navnlig talte om; men der kan være Liden, hvor man vilde udsætte sig for overordentlig store, politiske Ubehageligheder, naar Regjeringen ikke havde en saadan Myndighed som den, der her er Spørgsmaal om, en Myndighed, som jeg forresten maa paastaa, Regjeringen alt har, og som altsaa forsaavidt ikke først skal gives Regjeringen ved denne Bestemmelse. Det kan i diplomatisk Henseende være overordentlig vigtigt at have en saadan Myndighed; men iøvrigt maa jeg ogsaa minde ærede Medlemmer om, at Danmark kan, forsaavidt man bevæger sig paa et Omraade af den Betskafenhed, ikke stille sig anderledes end overensstemmende med, hvad der maa siges at være indeholdt i den almindelige europæiske Statsret, og det er jo en vitterlig Ting, at samtlige europæiske Statsforsamfund fordrer for sig den Ret, hvorom der her er Spørgsmaal. Men, forsaavidt denne Ret gjøres gjældende fra andre Landes Side, bliver Danmark nødt til at underkaste sig den almindelige europæiske Statsret. Jeg skal derfor henviise, om det dog ikke vilde være meget besynderligt, om ikke Danmark for sig skulde fordrer samme Souveræne Statsmyndighed som den, der, — som sagt — fordrer af alle andre europæiske Stater. Jeg beder derfor indstændig ærede Medlemmer